

9) Інформування НБУ про підтверджені факти неприйнятної поведінки в банку (в т.ч. порушення в діяльності банку та конфлікти інтересів, що виникли в банку), якщо наглядова рада банку не вжила заходів щодо їх усунення.

10) Підготовка висновків щодо комплаєнс-ризиків, який притаманний новим продуктам та значним змінам у діяльності банку, до моменту їх впровадження для прийняття своєчасних та адекватних управлінських рішень.

Запровадження комплаєнс політики суб'єктів господарювання позитивно впливає на діяльність таких суб'єктів господарювання та підвищує довіру з боку контрагентів. Створення спеціалізованих структурних підрозділів – комплаєнс є наслідком виконання підзаконних нормативних актів НБУ в частині створення системи комплаєнс-контролю в банках України. В той же час, система комплаєнс не обмежується існуванням відділу комплаєнс, в зазначену систему включається також велика кількість інших складових, таких як локальні нормативні акти, правила об'єднань, спілок, учасником яких є банк, правова культура банківських працівників, діяльність органів управління банком.

Список використаних джерел:

1. Про затвердження Положення про організацію системи управління ризиками в банках України та банківських групах : Постанова НБУ від 11.06.2018 № 64 / Офіційний вісник України. 2018. № 55. Ст. 1936.

2. Іванов В. Б., Лаврик І. Ф. Впровадження системи комплаєнс у підприємствах транспорту та логістики [Електронний ресурс] / В. Б. Іванов // Причорноморські економічні студії. 2018. Вип. 27(1). С. 139–143. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/bses_2018_27\(1\)__29](http://nbuv.gov.ua/UJRN/bses_2018_27(1)__29)

3. Комплаєнс-модель процесу забезпечення фінансової безпеки комерційного банку [Електронний ресурс] / Я. Жарій, В. Куфаєва // Проблеми і перспективи економіки та управління. 2016. № 2. С. 312–319. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ppeu_2016_2_41

Остапович В. М.,

ст. викладач кафедри підприємницького та корпоративного права,
ДВНЗ «Київський національний університет
імені Вадима Гетьмана»

ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО СТАТУСУ КОМУНАЛЬНОГО НЕКОМЕРЦІЙНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Сформована в Україні протягом багатьох десятиліть система охорони здоров'я не задовольняє потреби громадян, в тому числі і постраждалих внаслідок

Чорнобильської катастрофи, що в першу чергу залежить від незадовільного стану правового регулювання закладів охорони здоров'я.

Заклад охорони здоров'я - юридична особа будь-якої форми власності та організаційно-правової форми або її відокремлений підрозділ, що забезпечує медичне обслуговування населення на основі відповідної ліцензії та професійної діяльності медичних (фармацевтичних) працівників [1]. Заклади охорони здоров'я комунальної форми власності в основному мали статус бюджетних установ і відповідно їх фінансування здійснювалося за жорстко визначеним постатейним кошторисом на підставі застарілих інфраструктурних нормативів, що позбавляло їх керівників управлінської гнучкості та не сприяло покращенню результату наданої медичної допомоги.

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 30 листопада 2016 р. № 1013-р схвалено Концепцію реформи фінансування системи охорони здоров'я, яка враховуючи міжнародний досвід, рекомендації Всесвітньої організації охорони здоров'я а також дослідження специфіки використовуваної сьогодні моделі системи охорони здоров'я України передбачає, що єдиним способом забезпечення якісного медичного захисту без фінансового стресу для громадян є перехід до фінансування медицини за страховим принципом. Цей підхід дозволяє розподілити ризики хвороби та витрати на лікування між великою кількістю застрахованих осіб, заздалегідь збираючи посильні внески з великого пулу людей і спрямовуючи зібрані кошти на виплати за страховим випадком у разі хвороби чи іншого розладу здоров'я. Для цього пропонується в Україні запровадити модель державного солідарного медичного страхування, виходячи з кращих сучасних практик та досвіду трансформації систем охорони здоров'я у світі, зокрема у Центральній та Східній Європі. При цьому основним джерелом фінансування оновленої системи охорони здоров'я залишаються кошти Державного бюджету України, отримані із загальнодержавних податків, а виплати для лікування окремої людини не прив'язані до розміру її індивідуальних внесків. Отже здійснюється перехід від фінансування постатейних кошторисів закладів охорони здоров'я – бюджетних установ, розрахованих відповідно до їх існуючої інфраструктури (кількості ліжок, персоналу тощо), до оплати результату (тобто фактично пролікованих випадків або приписаного населення) закладам, які перетворюються на автономних постачальників цих послуг. Таким чином, буде запроваджено принцип “гроші ходять за пацієнтом”, а не за інфраструктурою закладів охорони здоров'я та іншими надавачами послуг [2].

30.01.2018 р. набрав чинності Закон України “Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення”, який визначає державні фінансові гарантії надання необхідних пацієнтам послуг з медичного обслуговування (медичних послуг) та лікарських засобів належної якості за рахунок коштів Державного бюджету України за програмою медичних гарантій [3].

Заклади охорони здоров'я комунальної власності за організаційно-правовою формою можуть утворюватися та функціонувати як комунальні некомерційні підприємства або комунальні установи [1]. З метою зміни моделі фінансування закладів охорони здоров'я відбувається реорганізація бюджетних установ комунальної форми власності у комунальні некомерційні підприємства.

Підприємство – самостійний суб'єкт господарювання, створений компетентним органом державної влади або органом місцевого самоврядування, або іншими суб'єктами для задоволення суспільних та особистих потреб шляхом систематичного здійснення виробничої, науково-дослідної, торговельної, іншої господарської діяльності в порядку, передбаченому цим Кодексом та іншими законами. Підприємства можуть створюватись як для здійснення підприємництва, так і для некомерційної господарської діяльності. Серед організаційних форм підприємств виділяють, зокрема комунальне підприємство, що діє на основі комунальної власності територіальної громади. Найменування комунального унітарного підприємства повинно містити слова "комунальне підприємство" та вказівку на орган місцевого самоврядування, до сфери управління якого входить дане підприємство. Господарський кодекс України виділяє такі види комунальних підприємств, як комунальне комерційне підприємство та комунальне некомерційне підприємство [4].

Отже комунальним некомерційним підприємством є заклад охорони здоров'я – комунальне унітарне некомерційне підприємство, що надає медичну допомогу будь-яким особам в порядку та на умовах, встановлених законодавством України та його статутом, а також вживає заходів із профілактики захворювань населення та підтримання громадського здоров'я [5].

Список використаних джерел:

1. Основи законодавства України про охорону здоров'я : Закон України від 19.11.1992 р. № 2801-XII. Відомості Верховної Ради України. 1993. № 4. Ст.19.
2. Про схвалення Концепції реформи фінансування системи охорони здоров'я : Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 30.11.2016 р. №1013-р. Офіційний вісник України. 2017. №2. Ст. 50.
3. Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення : Закон України від 19.10.2017 р. № 2168-VIII. Відомості Верховної Ради України. 2018. № 5. Ст. 31.
4. Господарський кодекс України: Закон України від 16.01.2003 р. № 436-IV. Відомості Верховної Ради України. 2003. № 18. Ст.144.
5. Методичні рекомендації з питань перетворення закладів охорони здоров'я з бюджетних установ у комунальні некомерційні підприємства. Офіційний сайт Міністерства охорони здоров'я України. – URL: https://moz.gov.ua/uploads/0/3555-moz_metod_recomendations_autonomization_2018_ua_final_web.pdf